సహృదయం నాకు తెలియదు. మనకు అర్హతలేనప్పుడు భగవంతుడేవచ్చి మనప్రక్కన కూర్చొన్నా ఆయనను మనం గుర్తించలేము. కృష్ణుడు భగవంతుడేఅని చాలామంది కౌరవులకుచెప్పారు. కాని వారు కృష్ణుడిని భగవంతుడిగా చూడలేదు, వారిలో ఉన్న దుష్టవాసనలు కృష్ణుడిఔన్నత్యాన్ని గుర్తించనీయలేదు, చివరకు నాశనంపొందారు, ఇదిగుర్తుపెట్టుకోండి. మీరు ఎన్ని శాస్త్రాలుచదివినా, మీకు ఎన్నిసంపదలు ఉన్నా, మీకు ఎంతతెలివిఉన్నా, ఎన్ని సాధనలుచేసినా ఒక్క ఆత్మజ్ఞాని సమక్షంలో మనంకూడా జ్ఞానంసంపాదించాలి అనే బుద్ధికలుగుతుందికానిమరోరకంగా మీకు ఆబుద్ధి కలిగేఅవకాశంలేదు. మీరు ఎన్నోరచనలు చేయవచ్చు, ఎన్నో ప్రవచనాలు మీరు వినవచ్చు కాని అసలువిషయం మీరు గ్రహించలేకపోవచ్చు. కాని సత్యానుభవం పొందినవాడి సమక్షంలో మీరు ఉండటంవలన అసలు సత్యంఅంటే ఏమిటి, శాంతి అంటే ఏమిటి దానితాలూక అవగాహనఎంతోకొంత కలుగకుండా మీరు ఉండలేరు, జ్ఞానంయొక్క వైభవంఅట్టిది. ఒకనాస్తికుడు, ఒకఆస్తికుడు కూర్చొన్నారట. అక్కడకు నారదుడు వచ్చాడు. నాస్తికుడు ఏమన్నాడు అంటే దేవుడు ఉన్నాడా అనినారదుడిని అడిగాడట. ఉన్నాడు అని నారదుడుచెప్పాడు. ఎక్కడ ఉన్నాడుఅని అడిగాడట. ఆయనదగ్గరనుండే వస్తున్నాను అని నారదుడుచెప్పాడు. అయితే ఆయన ఏమిచేస్తున్నాడు అనిఅడిగాడట. సూదిబెజ్జంలోనుండి ఒంటెలను, ఏనుగులను బయటకు లాగటానికి ప్రయత్నంచేస్తున్నాడు అని నారదుడు చెప్పాడు. అప్పుడు నాస్తికుడు ఏమనుకొన్నాడు అంటే ఒకవేళదేవుడు ఉన్నా, నిజంగా వాడు పిచ్చవాడే సూదిబెజ్జంలోనుండి ఏనుగును లాగటంఏమిటి అనుకొన్నాడు. అక్కడఉన్న భక్తుడు ఏమనుకొన్నాడు అంటే సూదిబెజ్జంలోనుండి మనం ఏనుగును తియ్యలేకపోవచ్చు, జరుగరానిది జరిగేటట్లు చేయగలసమర్థత భగవంతుడికి ఉంది, ఆసమర్థతను మనకు తెలియజేయటంకోసం నారదుడు చెపుతున్నాడు అనుకొన్నాడు. నాస్తికుడికి, భక్తుడికి సబ్జక్టును తీసుకోవటంలో యిద్దరికి ఎంత తేడా ఉందోచూడండి. నారదుడు చెప్పినమాట ఇద్దరూ విన్నారు. ఆమాటలువిని నాస్తికుడేమో దేవుడు పిచ్చోడు అనుకొన్నాడు, ఆస్తికుడేమో దేవుడికి అసాధ్యమంటూ ఏమీలేదు, అన్నీసాధ్యమేఅనుకొన్నాడు. జ్ఞాని ఎవరినీ ప్రేమించాలని ప్రేమించడు, ప్రేమించకుండా ఉండలేడుకాబట్టి ప్రేమిస్తాడు. నిప్పకువేడిఎంత సహజమో జ్ఞానికి శాంతి, ప్రేమ, ఉండటం అంతసహజం. నదులలో స్నానాలుచేయవచ్చు, విగ్రహాలను ఆరాధించవచ్చు కాని జ్ఞానిసహవాసంతో ఇవి సరికాదు. గురువు యొక్క దయవలన

నీవుతొందరగా పవిత్రుడవు అవుతావు. ఉపాసనలేకుండా వాసననశించదు. నారాయణుడు అనే వైద్యుడుని ఆరాధించటం ఎందుకంటే, ఆయన పాదాలను ఆశ్రయించటం ఎందుకంటే ఉపాసనలేకుండా పునర్జన్మను తీసుకొనివచ్చేవాసనలు నశించవు. ఉపాసనవలన, శరణాగతివలన వాసననశిస్తుంది. అన్నింటికంటే ఉదాత్తమైనది, శక్తివంతమైనది ఈశ్వరునిదయ. ఈశ్వరునిదయను పొందటంకోసం మనంమంచి తలంపులతో, మంచి ఆలోచనలతో మనస్సును నింపుకోవాలి. మనశరీరాన్ని, మాటను, మనస్సును ఈశ్వరునిదయ పొందటంకోసం మేగ్జిమమ్ ఉపయోగించుకోవాలి. సంసారంఅంటే ఏమీలేదు చనిపోవటం పుట్టటం మరల చనిపోవటం పుట్టటం ఇదేసంసారం. ఈసంసారం అనే రోగంలోనుండి విడుదలచేసే వైద్యుడే నారాయణుడు. సాధనపేరుమీద ఎంతోకొంతబాధ ఉంటుంది. సాధనపేరుమీద ఎక్కువబాధలేకుండా, వేదనలేకుండా భగవదనుభవం మీకు కలుగజేయటానికి గురువు ప్రయత్నంచేస్తాడు. గురువుతో ఉన్నఅనుబంధం ఈశరీరంతో పోయేదికాదు. ఆయన ఏస్థితిని అయితే పొందాడో ఆస్థితి మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు ప్రతీజన్మలోను గురువు మనలను వెంటాడతాడు, వాడు గురువు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 17-08-2003, విజయవాడ

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

నేను, నాది అనే తలంపులు ఉన్నంతకాలం మానవుడు అశాంతిలోనుండి విడుదల పొందలేడు, దుఃఖంలోనుండి విడుదలపొందలేడు, రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి వాడిని విడిచిపెట్టవు. నేను, నాది అనేతలంపులలోనుండి విడుదల పొందటమే సాధన యొక్కగమ్యం. భగవంతుడిని స్మరించటం వలన ఆయన రూపాన్ని ధ్యానించటంవలన మనం పవిత్రులం అవుతాము. మనకు లోపల పవిత్రత ఉండాలి, చేసేపనిలో ప్రవీణత ఉండాలి, ముఖ్యంగా ఏకాగ్రత ఉండాలి. భక్తులలో ప్రహ్లాదుడు అంటే నాకు ఇష్టం. ప్రహ్లాదుడిని అనేకబాధలు పెట్టారు, అనేకరకాల హింసలకు గురిచేసారు. మనకు శారీరకంగాకాని, సంసారపరంగా కాని ఏదైనా చిన్నబాధ కలిగితే ఆబాధలోనుండి విడుదలచేయమని భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తాము. కాని ప్రహ్లాదుడిని ఎన్నిబాధలుపెట్టినా, ఎన్నిరకాలుగా హింసించినా ఆబాధలలోనుండి,

హింసలలోనుండి నన్నువిముక్తిడిని చెయ్యి అని ఆయన భగవంతుడిని ప్రార్థనచేయలేదు. ప్రహ్లాదుడియొక్క ఏకాగ్రత ఎటువంటిది అంటే, పవిత్రత ఎటువంటిది అంటే, ఆయన భక్తిలో ఉన్న నాణ్యత ఎటువంటిది అంటే తనుఇన్ని బాధలకు గురిఅవుతున్నానని ఎప్పడూ కంప్లయింట్ చేయలేదు, వాటిని సహజంగా, నిర్మలంగా సహించాడు, అతనిభక్తి చెదరలేదు, తరగలేదు. అది భక్తుడిలక్షణం. భక్తిపేరుమీద మనం సమాజానికి, సహజస్థితికి దూరం అవ్వవలసినపని లేదు. ఈరోజు మనం ఇలాగ ఉన్నాము అంటే దానికి సమాజం యొక్క సహకారం ఎంతోఉంది, సమాజం మనకు అనేక మంచి విషయాలు నేర్పింది. ప్రతీమానవుడు సమాజం యొక్క ఋణం తీర్చుకోవాలి. అందుచేత సమాజానికి మనం చేయగలిగిన సహాయం చేస్తూఉండాలి. దానివలన సమాజానికి ఎంతో కొంత మేలు జరుగుతుంది, మనం ఆధ్యాత్మికంగా, నైతికంగా ఎంతో కొంత ఉద్ధరింపబడతాము. మన హృదయంలోఉన్న వస్తువు నిర్మలంగా ఉంది, శాంతిగాఉంది, సహజంగా ఉంది, ఏకాగ్రంగా ఉంది. అది ఎలాఉందో అలా ఉండటం మనం నేర్చుకొంటే దానిని పొందుతాము. లోకంలో మంచీఉంటుంది, చెడూ ఉంటుంది. పంచదార, ఇసుక కలిపి ఒకగుట్టక్రింద ఉంటే చీమలు పంచదారను తీసుకొని ఇసుకను వదిలేస్తాయి. చీమలు కూడా మనకు గురువులే. మనం కూడా లోకంలో ఉన్న మంచిని తీసుకొంటూ, చెడును వదిలేయాలి. అలా చెడ్డను వదిలేస్తూ ఉంటే లోపలఉన్నవస్తువును మనం తొందరగా పొందగలము అని పరమహంస చెపుతూ ఉండేవారు.

మనం దేహభావన తగ్గించుకోవాలి, దైవభావన, సామాజికభావన పెంచుకోవాలి. మనకు దేశభక్తి తక్కువ. ఇల్లు మనది అనుకొంటాము, ఆరోడ్డు మనది కాదు అనుకొంటాము. ఆరోడ్డు మనదే అనేభావన ఇంకా మనకు కలగటంలేదు. దేశభక్తి వలన, దైవభక్తి వలన హృదయం విశాలమవుతుంది. దుఃఖకారణం బయటలేదు, నీలోపలేఉంది. మనకు సబ్జక్టు సరిగా అవగాహన అవుతూ ఉంటే ఏసంఘటన వలన దుఃఖంరాదు. ప్రపంచంలో ఏసంఘటనలో దుఃఖంలేదు, ఆసంఘటనకు రియాక్టు అవ్వటం వలన నీకు దుఃఖం వస్తోంది. రియాక్షన్ తగ్గించుకోవాలి, రియాక్షన్ లేకపోతే దుఃఖంలేదు. మనం శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవిస్తూ గురువును స్మరిస్తూ, సత్పురుషుని మాటలను శ్రవణం చేస్తూ తమోగుణం, రజోగుణం తగ్గించుకొంటూ సత్వగుణాన్ని పెంచుకొంటూ రావాలి. సత్వగుణం ఉన్నవాడికి యాక్షనేగాని రియాక్షన్ ఉండదు. కొంతమంది ప్రతీచిన్న విషయం ప్రతీకారదృష్టితో ఆలోచిస్తారు. ప్రతీకారదృష్టిలేనివాడికి సత్వగుణం పెరుగుతూ ఉంటుంది. మనం శాస్త్రాలు

చదువుతాము, ప్రవచనాలు వింటాము ఎంతవరకు అలా జీవించగలుగుతున్నాము అని చూసుకోము. ఇంతకాలంనుడి సబ్జక్టు శ్రవణం చేస్తున్నాము మనకు సహనంలేదు. సహనంలేకుండా సత్వగుణంపెరగదు. సత్వగుణం లేకపోతే ఆత్మజ్ఞానానికి మనకు దారికనబడదు. ఎవరి పద్ధతిలో వారు సాధనచేయాలి. సాధనచేయగా చేయగా మనం ప్రకృతికి దూరమవుతాము, భగవంతుడికి దగ్గరవుతాము. సాధనవిడిచిపెట్టకూడదు. భక్తిఅనే మొక్కను జాగ్రత్తగా పెంచుకొంటూరావాలి.

పూజ, జపం, ధ్యానం ఇవి అన్నీ మనోనిగ్రహం కోసం చేస్తున్నాము. మనస్సు అణగాలి, అణిగినమనస్సుకు అంతర్దృష్టి కలుగుతుంది, అంతర్దృష్టి కలిగినవాడికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది, ఆత్మజ్ఞానం కలిగినవాడికి ఆత్మసుఖం అనుభవంలోనికి వస్తుంది. అది ముగింపులేని సుఖం, ముగింపులేని ఆనందం. బాహ్యపరిస్థితులు మీకు అనుకూలంగా ఉన్నా అహంభావన ఉంటే మీకు ఆందోళన ఉంటుంది, అశాంతి ఉంటుంది, కొరత ఉంటుంది. ధనాన్ని కూడా మనం నిగ్రహించుకోవాలి. భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన సంపదలను, భోగాలను నిగ్రహించుకోకపోతే అవేమనలను పాడుచేస్తాయి, అవి సంపదలు కాదు ఆపదలు. బాహ్యంగా మీకు సంపదలు వచ్చినా, ఆపదలు వచ్చినా అవిస్వప్నసమానము, అవి దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి వస్తాయి, అనుభవిస్తే అవిపోతాయి. మీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉంటే పొంగిపోవటం, ప్రతికూలంగా ఉంటే కృంగిపోవటం అది విడిచిపెట్టండి. అప్పుడు మీరు భగవంతుని దయకు పాత్రులవుతారు. మీ భక్తిని కేవలం పూజతో, జపంతో సరిపెట్టకండి దేహప్రారబ్ధాన్ని ఎవడైతే ఇష్టంతో, సహనంతో, భక్తితో, ప్రేమతో అనుభవిస్తున్నాడో వాడికి పాతవాసనలు నశిస్తాయి, కొత్తవాసనలు రావు, వాడికి లోచూపుకలుగుతుంది, అమృతానుభవం పొందుతాడు. భౌతికసంపదఅయినా, ఆధ్యాత్మికసంపద అయినా కూడా మనకు ఎంతఅయితే యోగ్యత ఉందో అంతే వస్తుంది. మనం సాధనచేసి యోగ్యత సంపాదించుకోలేకపోతే శాస్త్రం కూడా మనకు పూర్తిగా అర్థంకాదు అందువలన యోగ్యత సంపాదించుకోవాలి, సాధన వలన, నిరంతరం భగవంతుడిని స్మరించటం వలన మనకు యోగ్యతకలుగుతుంది. అవస్థలుమారుతున్నాయి జన్మలు మారుతున్నాయి, సమాజపరిస్థితులు మారుతున్నాయి కాని మారకుండా ఉన్నది చైతన్యం ఒక్కటే. ప్రతీవిషయం మనం అనుకొన్నట్లు జరగాలి అనుకొంటాము, అలాజరిగితే మనకే ప్రమాదం. మనకు ఏదిమంచిదో మనకంటే భగవంతుడికి ఎక్కువతెలుసు. భగవంతుడు దయామయుడు. మనం

ప్రమాదంలో పడకుండా ఉండటం కోసం ఆపనులు ఆపుచేస్తాడు. నీవు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి అవ్వటం కోసం కొన్నిసంఘటనలు క్రియేట్‌చేస్తాడు అది నీ మంచికోసమే చేస్తున్నాడు అని నీకుతెలిస్తే నీవు పుణ్యాత్ముడవు. అది నీ మంచికోసమే అని నీకు అర్థం అవ్వకనీవు ఆందోళనపడుతున్నావు. ఆందోళన పడవలసింది అంటూ ఈసృష్టిలో ఏమీలేదు. ఒక్క బ్రహ్మంతప్పించి మిగిలినవన్నీ నీ మనస్సుయొక్క కల్పితములే. మనస్సు అణిగిపోతే ఏమీలేదు. మీదేహాన్ని ఎవరైనా విమర్శిస్తే తట్టుకోలేకపోతున్నారు అంటే దేహమేనేను, దేహమే సత్యం అనే బుద్ధిఎక్కువగా ఉంది కాబట్టి తట్టుకోలేకపోతున్నారు. ఆసంఘటన అలా జరిగింది ఏమిటి? ఈ సంఘటన ఇలాజరిగింది ఏమిటి అంటే అది ఈశ్వరుడికి తెలియకుండా జరగటంలేదు. ఈగోలనీకు ఎందుకు. నీకంటే అతీతమైన శక్తి ఒకటిఉంది, ఈలోకానికి యజమాని ఒకడు ఉన్నాడు, ఆయనకు శరణాగతి చెందు. ప్రతీమానవుడు దుఃఖం రాకూడదు అనుకొంటాడు కాని దుఃఖంవచ్చే పనులు చేస్తాడు. పాపంవలన దుఃఖంవస్తుంది, పుణ్యంవలన సుఖంవస్తుంది, అజ్ఞానంవలన బంధం వస్తుంది, జ్ఞానంవలన మోక్షం వస్తుంది. లోపలఉన్నవస్తువుఏకంగా ఉంది, నిశ్చలంగా ఉంది, చావుపుట్టకలతో దానికి సంబంధంలేదు, దానిస్వరూపమే జ్ఞానం. అది ఎలా ఉండాలో అలా ఉందికాని నీవు ఊహించినట్లు అదిలేదు. అది అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు అది ఎలా ఉందోఅదినీకు తెలియదు. అది అనుభవంలోనికి వస్తే నీవు సుఖపడతావు, అది అనుభవంలోనికి రాకపోతే ప్రకృతినిన్ను విడిచిపెట్టదు జన్మజన్మలకు దుఃఖంనిన్ను వెంటాడుతుంది. సాధ్యమైనంతవరకు మనస్సు యొక్క చాపల్యాన్ని తగ్గించుకోవాలి. మనస్సుకు చాపల్యం ఎప్పడైతే తగ్గిందో దానికి అంతర్‌దృష్టి కలుగుతుంది. నీ దుఃఖానికి కారణమైన మూలతలంపును పరిష్కారం చేసుకోకుండా అక్కడ దేవుడిని చూసాను, ఇక్కడ దేవుడిని చూసాను అంటే అది నీ మనస్సుకు కనిపించే విషయమేగాని వాస్తవంకాదు. నీకు దేవుడు కనిపించవచ్చు, వరం ఇవ్వవచ్చు, ఆవరాన్ని నీవు ఎంజాయ్ చేయవచ్చు. ఇదంతా వ్యవహారికసత్యమేగాని పారమార్థికసత్యంకాదు. మూలతలంపును విజృంభించకుండా దానిని ఉపసంహరించి దాని మూలంలో ఉంచగలిగితే అదినశిస్తుంది. అదినశిస్తే నీవు నశించవు, అక్కడ ఉన్న నారాయణుడే నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు.

మనకు తలంపులు ఎక్కువ వస్తున్నాయి అంటే భగవంతుని యందు మనకు శరణాగతి లేదుఅని అర్థం. ఉన్నది ఒక్కడే. అంతాఆయనదే. ఆయనదే ఆయనకు ఇచ్చి నేను ఇచ్చాను అనుకొంటున్నాము, వ్యక్తిభావన పెంచుకొంటున్నాము. అంతానువ్వే అనుకొంటే

ఏమీలేదు. ఏది జరిగినా ఆయనసంకల్పమే. భగవంతుని సంకల్పాన్ని గౌరవించే అలవాటు మనకులేదు. భగవంతుడి సంకల్పాన్ని గౌరవిస్తే నీసాధనతో నిమిత్తం లేకుండా ఇప్పడే, ఇక్కడే, ఈక్షణంలోనే నీమనస్సు అణిగిపోతుంది, శాశ్వతశాంతిలో ఓలలాడతావు. నీకుఏదైనా ఉంది అనుకో ఈశ్వరుడు దానిని నీకు కేటాయిస్తే అదివచ్చింది. దానిని నీసొంతం అనుకొని అహంభావన పెంచుకోవద్దు. పాపాత్ముడిని తిడితే వాడు నిన్ను కొడతాడు, అదే పుణ్యాత్ముడిని తిడితే వాడు బాధపడుతాడు, భరించి ఊరుకొంటాడు దానివలన నీకు పాపంవస్తుంది. వాళ్లను, వీళ్లను తిట్టేబదులు నన్ను తిట్టండి అనేవారు భగవాన్. ఎందుకంటే మనస్సు ఉంటే రియాక్షన్ ఉంటుంది, మనస్సు నశించినవాడికి రియాక్షన్ ఉండదు, అంతాతానే. మరణించిన తరువాత ఏదోలోకాలకు వెళతాము ముందు ఇప్పడుటైమును స్వద్వినియోగం చేసుకోండి. పుణ్యలోకాలు ఉన్నాయి అవి ఎంజాయ్‌మెంట్‌కు పనికివస్తాయి కాని నీవు సాధన చేయాలంటే మరల దేహంధరించి ఈభూమిమీదకు వచ్చి సాధన చేయవలసిందే, మనకు రాగద్వేషములు తగ్గలేదు, భగవంతుడు అనుభవంలోనికి వచ్చేయాలి, ఎలా కుదురుతుంది. మనకు అర్హతవచ్చినప్పడు, యోగ్యతకలిగినప్పడు మనకు తెలియబడటానికి భగవంతుడు ఒక్కక్షణం కూడా వెయిట్ చేయడు, వెంటనే తెలియబడతాడు. అయితే ఆ యోగ్యత, అర్హత సంపాదించటానికి మనం సాధనచేయాలి, సత్పురుషుల సహవాసం చేయాలి. ఏచింతన లేకుండా భగవంతుడినే చింతిస్తూ ఉండాలి. అనన్యచింతన ఒక్కసారే రాకపోవచ్చు కాని క్రమేపి వస్తుంది. ముందుపాక్షికశరణాగతి నీకు అలవాటుఅయితే తరువాత నీకు పూర్ణశరణాగతి వస్తుంది. ఏది ఎప్పడు జరగాలో అది అప్పడు జరుగుతుంది. నీవు చేతిలో ఉన్నపనిని ఇష్టంగా, ప్రేమగా భక్తిగా చెయ్యి. ఫలితం ఎప్పడు రావాలో అప్పడు వస్తుంది, అది ఈశ్వరనిర్ణయానికి వదిలెయ్యి. వారు ఇస్తారు లేకపోతే ఇవ్వరు అదినీకు అనవసరం, కాని నీవు చేసేపనిలో మాత్రంలోపం ఉండటానికి వీలులేదు. వారు ఎందుకు ఇవ్వలేదు అని అనుకొంటే నీకు శరణాగతిలేదు అని అర్థం. ప్రపంచంలో ఉన్న అన్ని భోగాలు మన ఎదురుగా ఉండాలి, మన మనస్సులో వికారం కలుగకూడదు, అది నిజమైనస్థితి అని కాళిదాసు చెప్పాడు. నీవు 100 కోట్లు సంపాదించావు అనుకో, దానిలో సమాజం యొక్క సహకారంకూడా ఉంది. నీసంపాదనలో సమాజంకోసం ఎంతవరకు ఉపయోగించావు అది చూసుకో. తలంపువచ్చాక మాటవస్తుంది, తలంపువచ్చాక పనిచేస్తాము. తలంపురాకుండా ఉంటే మంచిదే. తలంపువచ్చిందా దానిని కంట్రోలు చేసుకోవాలి, దానిని

విచ్చలవిడిగా వదిలేస్తే పతనమవుతాము.

ఉన్నదిఏదో ఉంది, లేనిది ఏదోలేదు. ఉన్నదానికి లేకపోవటం అంటూలేదు, లేనిదానికి ఉండటం అంటూ లేదు, ఇది నిశ్చయము అని భగవంతుడు చెప్పాడు. ఈవిషయంలో మీకు సందేహం అక్కరలేదు. లోపల ఈశ్వరుడు ఉన్నానని చెపుతున్నాడు. నమ్మినవాడికి సొమ్ము, నమ్మనివాడికి దుమ్ము. ఇక్కడ గుడిలో కూర్చొని భగవంతుడు ఉన్నాడు అనుకొంటాము. బయటకు వెళ్లినతరువాత భగవంతుడు లేడు అనుకొంటాము, ఇలా అనిపించటానికి మనలో పాపం కారణం. మనలో ఉన్నపాపం ఈశ్వరుని అస్థిత్వాన్ని తొందరగా అంగీకరించటానికి ఒప్పుకోదు. మనకు తగినంత పుణ్యబలం లేకపోవటం వలన అటువంటి తలంపులు వస్తాయి. ఎంతకాలం అయితే మనలో రాగద్వేషములు ఉంటాయో అంతకాలం శరీరాలు వస్తూనే ఉంటాయి. ఇక్కడ మనకు భగవాన్ చెప్పినబోధ ఏమిటి అంటే నీహృదయంలో సత్యం ఉంది. అది మనకు తెలియటంలేదు కాని ఉంది. ఉండటం ఉండటమే, అది ఎలా ఉండాలో అలా ఉంది కాని నీవు అనుకొన్నట్లుగా అది లేదు, దానిలో ఐక్యం అవ్వటంకోసం నీశరీరాన్ని మనస్సును జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకో. అహంకార, మమకారములతో ఉన్నవాడు వాడిగురువు ఎవరైనా, ఏసాంప్రదాయంలో ఉన్నా కూడా శాంతిసాగరంలో ఐక్యం అవ్వటానికి అవకాశంలేదు. అందుచేత అహంకార, మమకారములనుండి విడుదలపొందటానికి నీశరీరాన్ని, మనస్సును ఉపయోగించుకో. కొంతమంది సత్పురుషులు ఎలా ఉంటారు అంటే వారు లోపలకు వెళితే వారిని వారు చూసుకొంటూ ఉంటారు, బయటకువస్తే ఉన్నదానిని మనకు చూపిస్తూ ఉంటారు. లోపలకు వెళితే ఆనందం, బయటకువస్తే ఆనందం, ఎటుచూసినా ఆనందమే. వారి మొఖాలను చూస్తే మోక్షం సంపాదించాలి అనేకాంక్ష మనకు కలుగుతుంది, మనకు తెలియకపోయినా లోపల ఏదో ఉంది, లేకపోతే వారు అంతఆనందంగా ఎలా ఉంటారు, మనం కూడాదానిని పొందాలి అనే కాంక్షమనకు కలుగుతుంది. సజ్జనసాంగత్యం అన్నీ ఇస్తుంది, మోక్షాన్ని కూడా ఇస్తుంది.

ఓం నమోభగవతే శ్రీరమణాయ

భగవత్ స్వరూపులు, పూజ్య గురుదేవులు అయిన సద్గురు
శ్రీ నాన్నగార్కి గురుపౌర్ణమి మహోత్సవ సందర్భముగా సమర్పించు

భక్తి సుమాంజలి

శ్రీ భూపతిరాజు వెంకటలక్ష్మీనరసింహరాజు! మా పాలిట మా నాన్నగారు!!
మిముగన్న తల్లిదండ్రులు రాజయమ్మ, సూర్యనారాయణరాజులు ధన్యులైరి
రమణభగవానుని పిలుపుతో పలికి, భగవాన్ దివ్యబోధనలతో
ఆత్మానుభవం పొంది, మమ్ము ఆశీర్వదించి
జాగృతిపరమైన జిన్నూరు జీవగడ్డమీద రమణక్షేత్రమును నిర్మించి
అరుణాచలేశ్వరుని ఆశీస్సులు మా అందరికి పంచి
నాడు రమణసన్నిధిలో అంధాశ్రమమునకు స్థానము కల్పించి
నేడు నాన్నగారి ఆశ్రమానికి ఆద్యులై నిలచి
పేద విద్యార్థుల పాలిట "**సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి చారిటబుల్ ట్రస్టు**"
నేడు ఆధారమై విద్యను యిచ్చి
ఆధారములేని ఎందరో వృద్ధులకు వృద్ధాప్య ఫించనులను ఇప్పు
వారికి ఆరాధ్యదైవమై నిలచి
కళాశాలలు, కళ్యాణ మండపములనుండి, సరస్వతి శిశుమందిరాలకు
మీ దానములతో దారిచూపి
అధికారులనుండి వ్యాపారవేత్తలు, రాజకీయవేత్తల వరకు
రాజకీయములేని రమ్యమైన ప్రేమను చూపి
బైర్రాజు, గోకరాజు, కనుమూరి, భూపతిరాజులను మీ హస్తవాసితో ఆదరించి
నాన్నగారి మాట సకల సౌభాగ్యముల మూట!
నాన్నగారి దృష్టి మా పాలిట పారిజాతవృష్టి!
నాన్నగారి చేతి ప్రేమ, తల్లిప్రేమలోతని పోయి!
"**రమణభాస్కర**" ముద్రణతో వేయి, వేల గ్రామాలు సత్సంగానిలయములై
దేశ, విదేశములలో భక్తుల వినయ విశ్వాసనీయములను పొంది
మృదు, మధురమైన పి.యస్.యన్.రాజు, శ్రీరామరాజులను
మీ సంస్థలకు అధ్యక్ష, కార్యదర్శులుగా నియమించి
సద్గురు సేవలో జీవితాంకితమైన "రామచంద్రరాజు" అనుంగ శిష్యునిగా రాణించగలిగి
పార్వతమ్మ, హైమావతి, సుజాత, లక్ష్మి, పద్మజ, నరసింహరాజులు భక్తి ప్రపత్తులతో
మీ ప్రవచన ప్రచార రథ సారధులుగా నిలచి
"మిమ్ము, మిమ్ముగాను మే మెరింగిన యంత
మమ్ము, మమ్ము మేము మరిచాము నాన్నగారూ"!!
మీ ఆత్మబంధువులయిన మా భక్తుల పాలిట మీ అనుగ్రహముతో
కరుణచూపి కాపాడి, నాన్నగారి ప్రవచనములు ప్రపంచ ఖ్యాతి పొంది
ప్రజలు ప్రశాంతత పొందుగాక

ఇట్లు
నాన్నగారి పాదారవిందములకు నమస్కరిస్తూ
వినయ విధేయ భక్తి శ్రద్ధలతో ప్రార్థిస్తూ
మీ భక్తులు

జిన్నూరు
తేది : 13-7-2003

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

3-9-03 టు 16-9-03		కేంపు
23-09-03	మంగళవారం	జిన్నూరు, సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి జన్మదిన మహోత్సవము, శ్రీ రమణ క్షేత్రం
28-09-03	ఆదివారం	గుమ్మలూరు

చింతపర్రు గ్రామంలో వేంచేసియున్న కనకదుర్గాదేవి ఆలయ ప్రాంగణంలో శ్రీ రమణక్షేత్రం ప్రెసిడెంట్ చింతపర్రు వాస్తవ్యులు శ్రీ పి.ఎస్.ఎన్.రాజు & బ్రదర్స్‌చే నిర్మించిన మండపాన్ని సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అమృతహస్తాలతో ది.2-9-2003న ప్రారంభించినారు. ఈ కార్యక్రమానికి గ్రామ సర్పంచ్ శ్రీ పెన్మెత్స నారాయణరాజు, ఆలయ కమిటి సభ్యులు మరియు గ్రామపెద్దలు హాజరైనారు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారిని సన్మానం చేస్తున్న చింతపర్రు గ్రామ సర్పంచ్ శ్రీ పెన్మెత్స నారాయణ రాజు దంపతులు

ది. 17-08-03 ఆదివారం మధ్యాహ్నం విజయవాడ, ముత్యాలంపాడు, రామలింగేశ్వర స్వామివారి ఆలయంలో ప్రవచిస్తున్న సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

రమణ భాస్కర పక్షపత్రిక సంవత్సర చందా రు. 150/-

సంవత్సర చందాకు ది॥ 23-9-2003 నుండి ది॥ 22-9-2004 వరకు క్రమం తప్పకుండా ముద్రించిన పత్రికలు పంపబడతాయి. మీరు యం.ఓ. / డి.డి. / నగదు రూపంగా పంపించవలసిన చిరునామా.

పెన్మెత్స శ్రీరామరాజు

("రమణభాస్కర" కొరకు)

శ్రీరమణ క్షేత్రం, జిన్నూరు - 534 265, ప॥గో॥జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్

పేరు .... తండ్రి / భర్త

.... డోర్ నెం ....

వీథి / రోడ్ నెం .... గ్రామం ....

పిన్ కోడ్ .... మండలం .... జిల్లా

.... డి.డి. / యమ్.ఓ. / నగదు వివరాలు ....

ఫోన్ నెం....................